

»Det er jo ikke Jesus«

Høflig afstandtagen var den typiske reaktion, da kunstneren Jens Galschiøt i går rejste sin skulptur 'In the Name of God' i Kenyas hovedstad.

MORTEN BONDE PEDERSEN, NAIROBI

En gravid teenagepige, der hænger på et kors, er en mildt sagt opsigtsvækkende kombination i Kenya, et land hvor de fleste indbyggere sidder på kirkebænkene omtrent hver søndag.

Der gik da heller ikke to minutter, før den danske kunstner Jens Galschiøt blev mødt med skeptiske spørgsmål, da han i går rejste sin skulptur 'In the Name of God' i landets hovedstad, Nairobi.

Skulpturen af en gravid pige i bronze, naglet til et trækors, er ment som en protest mod den katolske kirke og Bush-administrationens sundhedskampagner i den tredje verden. Kampagner, som ikke inkluderer oplysning om brug af prævention.

To midaldrende herrer, Geoffrey Konceki og Tom Njiriri, var de første nysgerrige, som måtte se nærmere på det meterhøje krucifiks i går eftermiddag. De nærmede sig fra bagsiden og blev overraskede, da de så teenagepigens, der hænger med hovedet på skrå.

»Det er jo ikke Jesus«, udbrød Geoffrey Konceki, der undervejs hen mod skulpturen havde diskuteret med sin kollega, hvad meningen med det store krucifiks mon kunne være.

»Da jeg så korset, troede jeg, at området her måske skulle bruges til at samles til bøn«, forklarede Tom Njiriri og pegede rundt på den lille forhøjning, hvor korset er rejst.

'In the Name of God' står ved hovedindgangen til Kenyas mægtige nationalstadion, Kasarani, i udkanten af hovedstaden Nairobi.

Her forventes op mod 100.000 aktivister fra hele verden at samles i fem dage fra på lørdag til verdens største politiske græsrodsbegivenhed, det årligt tilbage-

vendende World Social Forum. Kunstprojektet er foldet ud netop her, fordi Jens Galschiøt ønsker at bidrage til den politiske debat, der vil finde sted blandt aktivisterne.

»Jeg ser World Social Forum som et kæmpe chatroom, hvor en masse mennesker med en særlig interesse mødes for at diskutere med hinanden. De græsrodder, som kommer her, kæmper alle for en bedre verden, selv om det er på vidt forskellige måder. Jeg mener, vi med vores budskab bidrager til den debat«, forklarer han.

For de kenyanere, som i går tog skulpturen i øjesyn, mens Politiken var til stede, stod den religiøse symbolik dog stærkere end det bagvedliggende politiske budskab.

Som en af dem, Alfred Ashiona, forklarede:

»Jeg kender kun en i verden, som er blevet korsfæstet, og det er Jesus. Jeg tror, at mange vil have svært ved at se, at der er et politisk budskab bag statuen. De fleste vil se den som en religiøs provokation. Det vil i hvert fald kræve mange forklaringer at få folk til at forstå, at det i virkeligheden handler om seksualoplysning.«

I kunstnerens nærvær var Alfred Ashiona for høflig til at udtrykke sin direkte mening om kunstprojektet. I stedet smilede han høfligt og sagde, at han gerne vil have lidt tid til at tænke over det.

Hiv-smittede søstre

Undtagelsen blandt de kenyanere, som Politiken talte med i går, var Peter Okoyo. Han deler ideen bag projektet i en grad, så han har meldt sig som frivillig. I går hjalp han blandt andet med at bakke korset på højkant.

Peter Okoyo har sine personlige grunde til at bakke op om Jens Galschiøts projekt:

»Jeg er fra en landsby i det vestlige Kenya, hvor den katolske kirke står stærkt. Det har blandt andet betydet, at to af mine søstre blev gravide i en ung alder, fordi de ikke kendte til prævention.«

Han tilføjede, at samme uvidenhed siden har ført til, at begge søstre i dag er hiv-positive.

»For mig er det vigtigt, at man får besked om muligheden for at beskytte sig

SKEPSIS. Alfred Ashiona gav sig tid til at lytte til Jens Galschiøt (bill. øverst). Alligevel var hans begejstring for skulpturen stærkt behersket. Geoffrey Konceki og Tom Njiriri (bill. tv.) konstaterede forundrede, at figuren på korset ikke er Jesus. Foto: Morten Bonde Pedersen

med prævention, uanset hvilken kirke man tilhører.«

Peter Okoyo berettede, at han med en vis succes har formidlet budskabet bag skulpturen til folk i sin landsby:

»Jeg forklarede det blandt andet til min svigermor, som er stærk i den katolske tro. Hun forstod ikke umiddelbart meningen. For hende er korset helligt, et symbol på alt godt. Hun kunne ikke acceptere, at korset skal bruges til at bringe et negativt budskab ud. Men det lykkedes mig alligevel at forklare hende, at kunstneren har et budskab. Det kunne hun godt forstå, selv om hun ikke var enig.«

Selv om der er kenyanere som Peter Okoyo, var der blandt de forbigående i går enighed om, at kunstprojektet vil af føde voldsomme protester, når tusindvis af mennesker de kommende dage vil passere forbi på vej mod stadion.

Ikke mindst fordi der blandt de græsrodsorganisationer, som deltager i World Social Forum, er mange religiøse grupper, blandt dem en del katolske.

Af samme grund skabte det også debat

internt blandt arrangørerne af World Social Forum, da Galschiøt og gruppen bag kunstprojektet søgte om tilladelse til at opstille ved stadion. Ikke alle i organisationskomiteen syntes, at det var en god idé at invitere et potentielt skadeligt projekt indenfor.

Forudsigelsen om, at den gravide teenager vil udløse voldsomme reaktioner, både fra græsrodsbevægelser og fra landets overvejende katolske magtelite, har Jens Galschiøt hørt adskillige gange.

»Sådan er reaktionen. Alle siger, der nok skal blive ballade, men ingen har endnu lavet ballade«, siger han.

Skulle der opstå kontroverser, er han afklaret med, hvor stejlt han vil stå på at få sit budskab ud.

»Jeg har aldrig pakket et kunstværk sammen, selv om jeg da har mødt modstand og er blevet modarbejdet, når jeg har opstillet skulpturer rundt i verden. Men omvendt vil jeg hellere trække mig end fremtvinge en voldelig reaktion. Hvis politiet kommer og siger, at det er ulovligt, at jeg opstiller her, så pakker jeg sammen. Så må vi tage diskussionen i retten. Det er lige så fint. Det er jo ikke en kunstudstilling, hvor værket er i centrum. Det vigtigste er budskabet, historien bag.«

kultur@pol.dk

Morten Bonde Pedersen er journalist i Kenya.